Tygodnik Powiatowy na powiat lubliniecki

Nr. 46. **Lubliniec,** dnia 23. listopada **Rok 1935**

„Tygodnik Powiatowy" wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3.00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 82)

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 listopada 1935 r.

o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Na cele równowagi budżetowej wprowadza się specjalny podatek od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych.

Art. 2. (1) Specjalnemu podatkowi podlegają wynagrodzenia, wypłacane przez:

1) Skarb Państwa i Skarb Śląski;

2) państwowe: monopole banki, przedsiębiorstwa, fundusze, zakłady i instytucje;

3) związki samorządu terytorjalnego, związki międzykomunalne (celowe, oraz przedsiębiorstwa, banki, zakłady i instytucje tych zwiazków, Związek Rewizyjny Samorządu Terytorjalnego, komunalne kasy oszczędności i banki komunalne;

4) związki samorządu gospodarczego i zawodowego oraz przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje tych związków;

5) prawno-publiczne zakłady ubezpieczeń;

6) Bank Polski.

(2) Za wynagrodzenia w rozumieniu dekretu niniejszego uważa się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach wraz z dodatkami i w naturze, jakie płatnik uzyskuje: z tytułu diet poselskich i senatorskich, z tytułu stosunku służbowego, z tytułu najmu pracy, z tytułu udziału w zarządach związków prawa publicznego, z tytułu udziału we wszelkiego rodzaju radach, komitetach, komisjach i t. p., z tytułu spełnienia funkcyj kontrolnych z ramienia władz nadzorczych, albo też z tytułu prawa do emerytury, renty, pensji lub zaopatrzenia, — bez względu na rodzaj i nazwę tych wynagrodzeń.

(3) Za wynagrodzenia osób, pełniących służbę poza granicami Państwa, uważa się uposażenie zasadnicze, a jeżeli chodzi o pracowników kontraktowych, — jedną trzecią część ich wynagrodzenia umownego.

(4) Rozporządzenie Rady Ministrów ustali, jakie świadczenia w naturze będą podlegały specjalnemu podatkowi, oraz zasady obliczania wartości tych świadczeń.

Art. 3. Specjalnemu podatkowi nie podlegają:

1) a) wolne od państwowego podatku dochodowego oraz od opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych wynagrodzenia, których łączna suma bez jakichkolwiek potrąceń, wypłacana przez poszczególną władzę, urząd, przedsiębiorstwo, zakład, instytucję i t. p., nie przekracza 100 zł miesięcznie, i b) wynagrodzenia podlegające tym obciążeniom lub niektórym z nich, jeżeli łączna suma tych wynagrodzeń bez jakichkolwiek potrąceń, wypłacana przez poszczególną władzę, urząd, przedsiębiorstwo. zakład, instytucję i t. p., nie przekracza 110 zł miesięcznie;

2) zaopatrzenia weteranów powstań narodowych oraz wdów po nich;

3) zaopatrzenia b. skazańców politycznych oraz pozostałych po nich wdów i sierot;

4) pensje, przywiązane do orderu wojennego „Virtuti Militari" oraz do odznaki Krzyża Zasługi za Dzielność;

5) zaopatrzenia osób szczególnie zasłużonych oraz wyjątkowe zaopatrzenia nie oparte na innych tytułach prawnych;

6) zaopatrzenia inwalidzkie, przysługujące z mocy ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 5, poz. 31);

7) świadczenia i zaopatrzenia z tytułu ubezpieczeń społecznych i opieki społecznej, z wyjątkiem rent z tytułu ubezpieczenia pracowników umysłowych, unormowanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) wraz z późniejszemi zmianami.

Art. 4. Za podstawę ustalenia stopy procentowej i obliczenia specjalnego podatku przyjmuje się łączną sumę wszelkich wynagrodzeń, wypłacanych przez poszczególną władzę, urząd, przedsiębiorstwo, zakład, instytucję i t. p. w ciągu miesiąca, bez jakichkolwiek potrąceń. Jeżeli jednak wskutek przypadającego dnia świątecznego na normalny dzień wypłaty następuje w jednym miesiącu wypłata stałego miesięcznego wynagrodzenia za dwa miesiące, to dla celów ustalenia stopy procentowej i obliczenia specjalnego podatku wynagrodzenie za każdy miesiąc traktuje się jako wypłacone w normalnym miesiącu wypłaty.

Art. 5. (1) Specjalny podatek pobiera się drogą potrącenia przy wypłacie wynagrodzeń według następujących skal:

1) przy wynagrodzeniach, wolnych od państwowego podatku dochodowego oraz od opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia, wypłacanego w ciągu miesiąca w złotych ponad	do	Stopa procentowa podatku
1	100	150	7
2	150	200	9
3	200	250	10
4	250	500	11
5	500	1,000	14
6	1,000	2.000	17
7	2.000		25

2) przy wynagrodzeniach, od których opłaca się państwowy podatek dochodowy, opłaty emerytalne lub składki na rzecz ubezpieczeń społecznych albo też niektóre z tych obciążeń:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia, wypłacanego w ciągu miesiąca w złotych ponad	do	Stopa procentowa podatku
1	110	165	$5^1/_2$
2	165	220	7
3	220	560	8
4	560	2.350	10
5	2.350		15

(2) Jeżeli płatnik uzyskuje wynagrodzenie w pieniądzach i w naturze, specjalny podatek nie może przekraczać 25% wynagrodzenia pieniężnego.

(3) Specjalny podatek należy potrącać w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po potrąceniu specjalnego podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu specjalnego podatku przypadającego na ten stopień. Jeżeli z wynagrodzenia po potrąceniu specjalnego podatku pozostałaby kwota mniejsza niż najwyższe wynagrodzenie niepodlegające specjalnemu podatkowi, — należy specjalny podatek potrącić tylko w wysokości nadwyżki ponad to najwyższe wynagrodzenie.

(4) Jeżeli ta sama władza, urząd, przedsiębiorstwo, zakład, instytucja i t. p. wypłaca tej samej osobie dwa lub więcej wynagrodzeń, z których jedne wolne są od państwowego podatku dochodowego oraz opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych, inne zaś podlegają tym obciążeniom lub niektórym z nich, to do wynagrodzeń wolnych od wszystkich wymienionych obciążeń stosuje się skalę, określoną w ust. (1) pkt. 1), do wynagrodzeń zaś pozostałych — skalę, określoną w ust. (1) pkt. 2). przyczem wysokość stopy procentowej podatku w każdej skali ustala się na podstawie łącznej sumy obu rodzajów wynagrodzeń. Przepisy ust. (3) stosuje się tu odpowiednio przy uwzględnieniu stopy i wysokości dochodu, przewidzianych w ust. (1) pkt. 1).

Art. 6. Specjalnemu podatkowi podlegają wynagrodzenia:

1) wypłacane w czasie od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają;

2) wypłacane za czas od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. bez względu na czas wypłaty.

Art. 7. (1) Obowiązek potrącania specjalnego podatku ciąży na władzach, urzędach, przedsiębiorstwach, zakładach, instytucjach i t. p., wypłacających wynagrodzenia.

(2) Potrącone kwoty należy wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia siódmego miesiąca kalendarzowego, następującego po miesiącu podatkowym, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według ustanowionego przez Ministra Skarbu wzoru, lub odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Art. 8. Postępowanie w sprawach specjalnego podatku podlega przepisom ordynacji podatkowej, a w szczególności przepisom, dotyczącym państwowego podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Art. 9. (1) Należności z tytułu specjalnego podatku wpływają w całości do Skarbu Państwa.

(2) Do kwot specjalnego podatku nie mogą być pobierane żadne dodatki, ani na rzecz Skarbu Państwa ani też na rzecz związków samorządowych.

(3) Przysługujące z mocy szczególnych przepisów zwolnienia od podatków nie mają zastosowania do specjalnego podatku, pobieranego na zasadzie dekretu niniejszego.

Art. 10. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Dzienn. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 34)

OKÓLNIK

z dnia 30 października 1935 r.

o aktach stanu cywilnego obywateli estońskich.

(Nr. AC. 30-5-3)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warsawę i Starostów.

Pomiędzy Polską i Estonją zawarte zostało porozumienie w sprawie wzajemnej wymiany wyciągów z aktów stanu cywilnego obywateli jednej ze stron układających się urodzonych, poślubionych bądź zmarłych na obszarze drugiej strony.

W stosunku do Polski porozumienie to nakłada na wszystkich urzędników stanu cywilnego oraz wszystkie osoby prowadzące księgi, które w rozumieniu obowiązujących przepisów mają charakter ksiąg stanu cywilnego, następujące obowiązki:

1) każdorazowego sprawdzenia, czy osoba, której spisywany akt stanu cywilnego dotyczy, nie jest cudzoziemcem, a w przypadkach stwierdzenia estońskiego obywatelstwa.

2) sporządzania bezpośrednio po spisaniu aktu urodzenia, ślubu bądź śmierci takiego obywatela odpowiedniego wyciągu z danego aktu i przesłania go niezwłocznie Poselstwu Estońskiemu w Warszawie za pośrednictwem właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Władze nadzorcze nad rejestracją stanu cywilnego dopilnują, aby zarządzenie niniejsze weszło natychmiast w życie i było jak najściślej przestrzegane.

(—) H. Kawecki,
PODSEKRETARZ STANU.

(Przedruk z Dzienn. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 34)

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 października 1935 r.

o dokonywaniu zakupu olejów, tłuszczów roślinnych i pokostu.

(Nr. Apr. 9.4-5).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Celem jak najszerszego poparcia zbytu krajowych surowców tłuszczowych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie podległym instytucjom urzędom i przedsiębiorstwom polecenia, w odniesieniu zaś do nadzorowanych związków samorządowych i ich przedsiębiorstw zalecenia dokonywania bezpośrednio lub pośrednio zakupu olejów, tłuszczów roślinnych i pokostu, bądź wyrobów opartych na olejach i tłuszczach, pochodzących wyłącznie z olejarni, które zawarły z organizacjami rolniczemi umowę na odbiór krajowych nasion oleistych.

Zarządzenie to ma na celu zapewnienie pierwszeństwa olejarniom, które przyjęły na siebie zobowiązania, związane z akcją Rządu preferencji dla krajowych surowców oleistych oraz wykluczenie z udziału w dostawach dla instytucyj państwowych i samorządowych olejarni, które w tej akcji nie uczestniczą.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje poniżej wykaz olejarni, które zawarły umowę:

Wykaz olejarni

które zawarły umowę na zakup krajowych nasion oleistych.

1. Union S. A. w Gdyni
2. Kurlandzka Olejarnia w Wilnie, Słowackiego 28
3. Śląska Olejarnia Kołłontay w Katowicach-Bryhów
4. Fr. Woyton w Toruniu, Grudziądzka 15
5. Gdańska Wytwórnia Olejów w Gdańsku
6. Chemart w Warszawie, Ponarska 5
7. Białol w Białymstoku
8. Kresowa Olejarnia Parowa w Wilnie
9. Tiegenhöfer Oelmühle w Gdańsku
10. Olivum w Gdańsku
11. P. Hoffmann i Sp. w Bielsku
12. Sz. A. Cuperfajn i Synowie w Kowlu, Łucka 79
13. M. Wrocławski i Co. w Gdańsku
14. Józef Lauterpacht w Żółkwi
15. J. D. Potoka Synowie w Małobądziu

16. Br. Gold w Baranowiczach
17. W. Szperling w Płocku
18. Kantorja w Warszawie, Niecała 4
19. Rolnicza Spółka Olejarska w Poznaniu, Sew. Mielżyńskiego 7
20. Poleska Olejarnia w Brześciu n/B., Sobieskiego 99.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU.

(Przedruk z Dzienn. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 32)

OKÓLNIK

z dnia 3 października 1935 r.

o wypełnianiu rubryki 17 rejestru mieszkańców (informacje o karalności).

(Nr. AC. 62-96-2).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Stosownie do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25. 5. 1934 r. o rejestracji skazanych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 478) sądy nie są obecnie obowiązane do przesyłania kart karnych gminom, lecz tylko wyłącznie Ministerstwu Sprawiedliwości.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że rubryka 17 rejestru mieszkańców pozostawać będzie odtąd niewypełniona z powodu braku danych o osobach skazanych.

W razie potrzeby stwierdzenia przez gminę karalności, bądź niekaralności, lub stwierdzenia skutków skazania np. przy ustalaniu list wyborców lub przy wystawianiu świadectw moralności i t. p. należy zwracać się w tym celu do tegoż Rejestru w drodze urzędowej (§ 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25. V. 1934 r. o rejestrze skazanych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 478)).

Równocześnie uchyla się okólnik z dnia 15. III. 1932 r. Nr. 32 w sprawie informowania organów Policji Państwowej o karalności (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 5, poz. 53 z 1932 r.).

(—) H. Kawecki
PODSEKRETARZ STANU.

(Przedruk z Dzienn. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 32)

PISMO OKÓLNE

z dnia 7 października 1935 r.

o nowej urzędowej fladze niemieckiej.

(Nr. AA. 31 c. 69).

Do
P. P. Wojewodów i Starostów.

Ambasada Niemiecka w Warszawie na skutek polecenia Rządu Rzeszy Niemieckiej zawiadomiła Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że według art. 2 niemieckiej ustawy o flagach państwowych z dnia 15 września 1935 r. flagą państwową, narodową i handlową Niemiec jest flaga ze swastyką.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje Panom powyższe do wiadomości celem wydania stosownych zarządzeń.

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU.

Zakup koni remontowych.

Wojskowa Komisja Remontowa Nr. 3 zakupi dnia 28. listopada w Lublińcu na targowicy o godz. 9-tej konie remontowe urodzone w r. 1932 i starsze do lat 6 włącznie.

Lubliniec, dnia 18. listopada 1935 r.

STAROSTA
Dr. Olszewski.
